

løse de problemer, som måtte være forbundet med dobbelt statsborgerskab.

Ministeriet har anmodet landene om at redegøre for, under hvilke omstændigheder de accepterer dobbelt statsborgerskab, herunder om dette alene accepteres, såfremt det er erhvervet automatisk, eksempelvis ved fødsel, eller om dobbelt statsborgerskab tillige accepteres ved naturalisation.

Ministeriet har endvidere anmodet landene om at redegøre for deres erfaringer i forhold til en række konkrete problemstillinger vedrørende dobbelt statsborgerskab. Således er landene blevet bedt om at redegøre for deres erfaringer i forhold til spørgsmålet om dobbelte statsborgeres valgret og valgbarhed, retten til diplomatisk og konsulær bistand, dobbelte statsborgeres muligheder for ansættelse i det diplomatiske korps samt inden for andre erhverv, værnepligt og dobbelt statsborgerskab, retten til sociale ydelser, lovkonflikter på det familie- og strafferetlige område samt spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab og national sikkerhed.

Spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab, herunder de fordele og ulemper, som dobbelt statsborgerskab kan medføre, er endvidere blevet undersøgt i henholdsvis Sverige og Norge i forbindelse med et større udredningsarbejde med henblik på revision af disse landes statsborgerretslovgivning.

I Sverige nedsattes således i januar 1997 et ekspertudvalg med den opgave at gennemgå den svenske statsborgerretslovgivning med henblik på en revision. Ekspertudvalget udarbejdede en betænkning (SOU 1999:34), der blandt andet berører spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab. I Norge blev et ekspertudvalg nedsat i februar 1999 med den opgave at udrede og udarbejde et udkast til en ny norsk statsborgerretslov. Udvalget skulle i den forbindelse undersøge en række problemstillinger, herunder spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab. Den norske betænkning (NOU 2000:32) berører ligeledes problemstillingen om dobbelt statsborgerskab.

Både den svenske og norske betænkning indeholder således en gennemgang af de konkrete problemstillinger, som dobbelt statsborgerskab kan give anledning til, herunder spørgsmålet om dobbelte statsborgeres valgret og valgbarhed, retten til diplomatisk og konsulær bistand, dobbelte statsborgeres muligheder for ansættelse i det diplomatiske korps samt inden for andre er-

hverv, værnepligt og dobbelt statsborgerskab, samt spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab og national sikkerhed.

Der blev den 28. maj 2008 som opfølgning på førstebehandlingen i Folketinget af beslutningsforslag B 87 om ændring af reglerne om dobbelt statsborgerskab inden for rammerne af Folketingets Indfødsretsudvalg afholdt en folketingshøring om dobbelt statsborgerskab. Folketingshøringen blev indledt med to oplæg om dobbelt statsborgerskab i historisk belysning. Herudover redegjorde repræsentanter fra de svenske og norske udlændingemyndigheder for deres overvejelser vedrørende dobbelt statsborgerskab med baggrund i de ovenfor omtalte betænkninger, der gik forud for ændringen af landenes respektive statsborgerretslovgivninger.

Denne udredning indeholder en gennemgang af de grundlæggende principper og regler i dansk indfødsretslovgivning, af de relevante internationale konventioner på området, andre landes lovgivninger om dobbelt statsborgerskab, og en gennemgang af fordele og ulemper ved dobbelt statsborgerskab med udgangspunkt i landenes høringssvar i forhold til førnævnte problemstillinger, dog bortset fra Frankrig og Luxembourg, der endnu ikke har besvaret ministeriets henvendelse.

Udredningen indeholder endvidere en gennemgang af det svenske og norske ekspertudvalgs betragtninger og konklusioner i forhold til spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab, herunder i forhold til de problemstillinger, som ministeriet har berørt i sin høring til førnævnte lande.

Endelig indeholder udredningen oplysninger, som ministeriet har modtaget fra henholdsvis Justitsministeriet og Velfærdsministeriet i forhold til spørgsmålene om retten til sociale ydelser og lovkonflikter på det strafferetlige område.

2. Den danske indfødsretslovgivning i forhold til princippet om begrænsning af dobbelt statsborgerskab

Det er et grundlæggende princip i den danske indfødsretslovgivning, at dobbelt statsborgerskab skal begrænses i videst muligt omfang. Baggrunden herfor er, at det er den generelle politiske opfattelse, at en person opnår et særligt tilhørsforhold og loyalitet over for det land, hvor den pågældende er statsborger.

Efter grundlovens § 44 kan ingen udlænding opnå indfødsret uden ved lov. Kompetencen til